
Милорад Митровић

Свиња реформатор

Била поноћ нема, глува,
вртар спава, врт не чува,
и сред врта цветна, чедна,
увуче се свиња једна.
Свуд по врту гледа, мери,
па започе да се цери:
„Баш су људи ума мала,
узалуд им само хвала;
ове травке шта им вреде,
шта ту има да се једе?
Гле, свуд руже, лале стоје,
и шебоји разне боје,
а баш нигде тиква нека,
ил' коричак од дулека...
Па бар ба је цвет до цветка,
да је реда и поретка;
већ ту леја, тамо бокор,

права збрка, јад и покор.
Стан'те људи, ташта главо,
да видите умље право,
да сазнате шта ја вредим
кад прионем врт да средим.“

Била поноћ нема, глува,
вртар спава, врт не чува,
и на посо свиња преже:
кида лишће, чупа вреже,
по лејама рови, рије,
ломи притке и саксије,
поразбаца цвеће свуда,
и направи триста чуда.

А кад сину сунце врело,
јадно цвеће паде светло.